אגרות הראי"ה – כרך ג' – אגרת תשלט

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ה' תשרי תרע"ו – סנט גאלן
נמען: הרב זלמן פינס

ברכת שנה טובה. 'הגרזנים והמשורים' של המלחמה הם רק כלים ביד ה', ש'חסדיו... עטופים במעטה נקמה'.

עיקרי הדברים

- ברכת שנה טובה.
- המלחמה – כלים ביד ה'.

נוסח האגרת עם ביאור

בגרסה זו משולב ביאור בתוך נוסח האגרת. הביאור מופיע כך: [בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת] *והוא אינו חלק מלשון האגרת.*

בעה"י[1], ה' תשרי עתו"ר[2]. [ה' בתשרי תרע"ו (1915), בימי מלחמת העולם הראשונה. הרב קוק שהה אז בשווייץ, שבה נתקע כשפרצה המלחמה]

שלו'[3] וברכת השנים גמח"ט[4] לכבוד ידי"נ[5] חביבי הרב המאוה"ג[6] אוצר תורה ותעודה הגביר המרומם לשם ולתפארת מו"ה[7] זלמן פינס [הרב שלמה זלמן פינס, למדן ומחבר ספרים, שהיגר בימי המלחמה לציריך, ושם פעל בענייני הציבור] שליט"א[8], וכב"ב[9] היקרים כולם יתברכו בכט"ס[10] בספר חיים טובים לאו"י[11] יוחקו, יה"ו שלום בחילם שלוה באהליהם. [על פי תהלים קכב, ז: "יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך"] חטיבה מול חטיבה [על פי ברכות ו: "אתם עשיתוני חטיבה אחת בעולם ואני אעשה אתכם חטיבה אחת בעולם"] באהבה נאמנה אביא את ברכותי ממקור לב מלא אהבה והגות כבוד רב לכתר"ה[12] ידי"נ מר שליט"א, שהוא תמיד על לוח לבי כחותם. [על פי משלי ג, ג ("כתבם על לוח לבך") ושיר השירים ח, ו ("שימני כחותם על לבך")] יתן ד' צור כל העולמים ב"ה[13] שתהא השנה הזאת הבעל"ט[14] שנה שנראה בה אותם צמחי הישועה, שמצמיח הישועות ב"ה זורע ברב

---

1 בעה"י – בעזרת השם יתברך
2 עתו"ר – השנה תרע"ו (1915/1916) – בצירוף אותיות
3 שלו' – שלום
4 גמח"ט – גמר חתימה טובה
5 ידי"נ – ידיד נפשי
6 המאוה"ג – המאור הגדול
7 מו"ה – מורנו הרב
8 שליט"א – שיחיה לאורך ימים טובים אמן
9 וכב"ב – וכל בני ביתו
10 בכט"ס – בכל טוב סלה
11 לאו"י – לאורך ימים
12 לכתר"ה – לכבוד תורתו רום הדרתו
13 ב"ה – ברוך השם
14 הבעל"ט – הבא עלינו לטובה

צדקות ע"י[15] כל העלילות השונות אשר לו נתנם, כי הוא ב"ה בעל מלחמות, [על פי ברכת "לא-ל ברוך" שבתפילת שחרית: "בעל מלחמות, זורע צדקות, מצמיח ישועות". המלחמה הגדולה אף היא בכלל מעשי ה', שמצמיח מתוכה ישועה] והגרזנים והמשורים הרבים, [על פי ישעיהו י, טו: "היתפאר הגרזן על החצב בו, אם יתגדל המשור על מניפו". המעצמות הלוחמות הן רק כלים בידי ה'] אשר אולי הם חושבים שידם היא העושה, ישיבו אל לבם, בהגלות אור ישועה, כי רק כלים הם נדחפים מיד החוצב והמניף, אשר מאד עמקו מחשבותיו, ואין קץ לחסדיו הנאמנים גם בהיותם עטופים במעטה נקמה נאפדת קנאה. [על פי ישעיהו נט, יז: "וילבש בגדי נקם תלבשת, ויעט כמעיל קנאה"] והננו מיחלים לחסדו כי ישיב את שבות עמו ואסירי התקוה ישיב לבצרון, [על פי זכריה ט, יב: "שובו לבצרון אסירי התקוה"] וירומם קרן דורשיו וחושבי שמו, ובאור שלומו יגונן על עמו ועולמו. והי'[16] זה שלו' וגמח"ט[17] ושמחת הרגלים [חג הסוכות, הבא אחרי ימי התשובה] ברב עז ודיצה, כנה"ר[18] ונפש ידי"ע[19] קשור באהבתו דורש"ת[20] מצפה לתשועה,

הק' אברהם יצחק ה"ק

נוסח האגרות וההערות: אגרות הראי"ה, כרכים א׳-ד׳

---

15 ע"י - על ידי
16 והי' - והיה
17 וגמח"ט - וגמר חתימה טובה
18 כנה"ר - כנפשו הרמה
19 ידי"ע - ידידו עוז
20 דורש"ת - דורש שלומו ותורתו